

Sygn. akt VI1 U 614/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dorota Witkowska
Protokolant:	Stażysta Aneta Prus

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 r. wG.

na rozprawie

sprawy P. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o zasiłek chorobowy

z odwołania od decyzji:

z dnia 8 maja 2017r., znak:(...)(...)(...)

z dnia 9 maja 2017r., znak: (...)(...)

z dnia 2 czerwca 2017r., znak: (...)

I. Oddala odwołania

II. Odstępuje od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego

VI1U 614/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 maja 2017 r. (znak: 101400/CW/215024/2017-ZAS) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił P. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 9 kwietnia 2017r. do dnia 19 kwietnia 2017r. z uzasadnieniem takim, że tytuł ubezpieczenia chorobowego P. K. ustał w dniu 8 kwietnia 2017r., a po ustaniu tytułu ubezpieczenia wnioskodawca kontynuuje działalność gospodarczą od dnia 9 stycznia 2017r.

/akta ZUS: decyzja w aktach nienumerowanych/

Od powyższej decyzji odwołał się powód P. K. i wniósł przyznanie zasiłku chorobowego za w/w okres.

W uzasadnieniu przyznał, że w dniu 8 kwietnia 2017r. rozwiązała się jego umowa o pracę, a przez mylną interpretację przepisów nie dokonał ponownego zgłoszenia do składek ubezpieczenia społecznego i dobrowolnego chorobowego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, ponieważ stał się niezdolny do pracy w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego i sądził, że po zwolnieniu z pracy w ciągu 30 dni podlega ubezpieczeniu chorobowemu. Powód wskazał również, że w okresie zwolnienia lekarskiego od dnia 7 kwietnia 2017r. do 19 kwietnia 2017r. nie prowadził działalności gospodarczej, gdyż był chory.

/odwołanie k. 2-3/

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podtrzymał zaskarżoną decyzję i jej uzasadnienie.

/odpowiedź na odwołanie k. 13-14/

Sprawa powyższa została zarejestrowana pod sygnaturą akt VI1U 614/17.

Kolejną decyzją z dnia 9 maja 2017r.(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił P. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 20 kwietnia 2017r. do dnia 4 maja 2017r. z uzasadnieniem takim, że tytuł ubezpieczenia chorobowego P. K. ustał w dniu 8 kwietnia 2017r., a po ustaniu tytułu ubezpieczenia wnioskodawca kontynuuje działalność gospodarczą od dnia 20 kwietnia 2017r.

/akta ZUS: decyzja /

Również od tej decyzji odwołał się powód P. K. i wniósł o przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres.

W uzasadnieniu odwołania powód powołał analogiczne zarzuty i argumenty jak w odwołaniu od decyzji z dnia 8 maja 2017r. podkreślając, że nie prowadził osobiście działalności gospodarczej ani innej i utracił zarobek poprzez niemożność wykonywania pracy.

/odwołanie k. 20-21/

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podtrzymał zaskarżoną decyzję i jej uzasadnienie.

/odpowiedź na odwołanie k. 22-23/

Decyzją z dnia 8 czerwca 2017r. (...) pozwany dokonał korekty w/w decyzji z dnia 9 maja 2017r. co do zarzutu odnośnie daty, od kiedy powód prowadzi działalność gospodarczą nie wskazując w tym zakresie żadnej daty.

/decyzja w aktach pozwanego i k. 37 pismo z wyjaśnieniem pozwanego/

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt VI1U 616/17.

Kolejną decyzją z dnia 2 czerwca 2017r.(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił P. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 5 maja 2017r. do dnia 8 maja 2017r. z uzasadnieniem takim, że tytuł ubezpieczenia chorobowego P. K. ustał w dniu 8 kwietnia 2017r., a po ustaniu tytułu ubezpieczenia wnioskodawca kontynuuje - wcześniej zgłoszoną do ubezpieczeń - działalność gospodarczą.

/akta ZUS: decyzja/

Również od tej decyzji odwołał się powód P. K. i wniósł o przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres. Na uzasadnienie odwołania powód powołał argumenty jak w poprzednich odwołaniach.

/odwołanie k. 52-53/

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podtrzymał zaskarżoną decyzję i jej uzasadnienie.

/odpowiedź na odwołanie k. 67-68/

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt VI1U 839/17.

Kolejnymi postanowieniami Sąd zarządził połączenie wszystkich w/w spraw celem łącznego rozpoznania i wyrokowania pod wspólną sygnaturą VI1U 614/17.

/postanowienia: k. 26 i 79/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że powód P. K. w okresie od dnia 10 lipca 2013r. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym. Następnie - nie zawieszając działalności - powód w dniu 9 stycznia 2017r. zawarł umowę o pracę na czas określony do dnia 8 kwietnia 2017r. Umowa o pracę powoda wygasła z dniem, do którego była zawarta.

W związku z powyższym powód podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym chorobowemu, z tytułu zawartej umowy o pracę, a w z tytułu działalności gospodarczej podlegał wyłącznie ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Po wygaśnięciu umowy o pracę, powód nie dokonał zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.

/bezsporne/

Działalność gospodarcza powoda polegała na skupowaniu starych aut i przygotowywaniu ich do dalszej sprzedaży.

/dowód: k. 88 e-protokół rozprawy i zeznania świadka A. K./

Bezspornym jest również, że w dniu 24 marca 2017r. w czasie trwania umowy o pracę powód stał się niezdolny do pracy z powodu choroby. Niezdolność do pracy powoda po ustaniu tego tytułu ubezpieczenia potwierdzały zaświadczenia lekarskie wystawione na okresy:

- od dnia 7 kwietnia 2017r. do dnia 19 kwietnia 2017r.,

- od dnia 24 kwietnia 2017r. do dnia 4 maja 2017r.,

- od dnia 5 maja 2017r. do dnia 8 maja 2017r.

Choroba powoda zaczęła się, kiedy podczas rąbania drzewa przesilił kręgosłup.

/dowód: k. 88 e-protokół rozprawy i zeznania świadka A. K./

W P. K. P. i R. powoda za okres kwietnia 2017r. ujawniono jedno zdarzenie gospodarcze tj. - w dniu 12 kwietnia 2017r. rozmowy komórkowe, co stanowiło opłatę za telefon.

W maju 2017r. ujawniono następujące zdarzenia gospodarcze:

- w dniu 12 maja 2017r. rozmowy komórkowe (tj. opłata za telefon),
- w dniach 16 maja 2017r., 19 maja 2017r., 21 maja 2017r., 24 maja 2017r., 26 maja 2017r. i 31 maja 2017r. zakup paliwa,
- w dniu 22 maja 2017r. sprzedaż na złom,
- w dniu 31 maja 2017r. trzy transakcje sprzedaży aut.

/dowód: k. 48 kopia P. K. P. i R./

W dniu 31 maja 2017r. powód zawiesił działalność gospodarczą.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz dowody w postaci dokumentów i częściowo zeznań świadka A. K..

Oceniając dowody Sąd dał im wiarę w zakresie jaki wskazano, bowiem w tym zakresie dowody wraz z okolicznościami bezspornym wzajemnie się potwierdzały lub uzupełniały tworząc logiczną i spójną całość. Okoliczności bezsporne nie budziły wątpliwości, bowiem znajdowały potwierdzenie w zgodnych oświadczeniach stron oraz dokumentach, które również nie budziły wątpliwości, ani były kwestionowane przez strony.

Sąd dokonał częściowo ustaleń na podstawie zeznań świadka A. K.. Zeznania świadka miały ograniczoną przydatność dla sprawy z uwagi na brak stanowczości oraz zasłanianie się świadka niewiedzą lub niepamięcią wynikającą z tego, że to głównie powód zajmował się czynnościami związanymi z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą. Świadek nie była również pewna, czy niektóre fakty jej się nie mylą. Ostatecznie Sąd dokonał ustaleń na podstawie zeznań świadka w zakresie, który nie budził wątpliwości.

Oceniając zaś żądanie Sąd miał na uwadze, że nie było sporne w sprawie, że z dniem 8 kwietnia 2017r. ustał tytuł ubezpieczenia powoda wywodzony z umowy o pracę. Bezspornym było również, że powód po tej dacie nadal (bez przerwy) był niezdolny do pracy z powodu choroby. Pozwany odmawiając powodowi prawa do zasiłku chorobowego powołał się na okoliczność, że po 8 kwietnia 2017r. powód posiadał tytuł do objęcia go ubezpieczeniem chorobowym i chodziło o tytuł w postaci działalności gospodarczej.

W tym miejscu wskazać należy na art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. 2016.372 - zwana dalej ustawą zasiłkową), zgodnie z którym zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Odnosząc powyższe do sprawy, należy wskazać, że skoro ustał tytuł ubezpieczenia chorobowego powoda (zatrudnienie na umowę o pracę), który dawał mu prawo do zasiłku chorobowego, to ocenie Sądu podlegało, czy po dacie ustania tego tytułu tj. po 8 kwietnia 2017r., powód kontynuował działalność zarobkową stanowiącą tytuł do ubezpieczenia chorobowego albo działalność zarobkową zapewniającą mu prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. W tym zakresie Sąd uznał, że nie zawieszona działalność gospodarcza powoda była właśnie działalnością zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym. Nie miała tu znaczenia okoliczność, że powód nie świadczył żadnych czynności o charakterze zarobkowym w okresie niezdolności

do pracy, bowiem w świetle cytowanego przepisu istotne jest podjęcie działalności w sensie funkcjonalnym tj. takim, że daje ona podstawę (tytuł) do objęcia ubezpieczeniami społecznymi. Niewątpliwie dopóki działalność gospodarcza powoda funkcjonowała (nie była zlikwidowana ani zawieszona), to dawała mu tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym, tj. dawała możliwość zgłoszenia się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Powód dopiero w dniu 31 maja 2017r. dokonał zawieszenia tej działalności, co stanowiło o utracie podstawy do ubezpieczeń społecznych. Nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty powoda, że nie mógł wcześniej zawiesić działalności z uwagi na konieczność uprzedniego pozbycia się środków trwałych. Zgodnie z art. 14a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. tj. - 2016.1829) w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca nie może wykonywać działalności gospodarczej i osiągać bieżących przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej. Natomiast przedsiębiorca ma prawo w tym okresie m.in. wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów (art. 14a ust. 4 pkt 1 w/w ustawy), ma prawo przyjmować należności lub obowiązek regulować zobowiązania, powstałe przed datą zawieszenia wykonywania działalności (art. 14a ust. 4 pkt 2 w/w ustawy), ma prawo zbywać własne środki trwałe i wyposażenie (art. 14a ust. 4 pkt 3 w/w ustawy). Czynności, które zatem powód wymieniał jako uzasadnienie tak późnego zawieszenia działalności, w istocie - zdaniem Sądu - mogły być prowadzone w okresie zawieszenia działalności. Ostatecznie należy mieć na uwadze, że powód sam przyznał w odwołaniu, że po prostu mylnie zinterpretował przepisy (k. 3), że nie wiedział o możliwości zawieszenia działalności (k. 42 e-protokół rozprawy) i zdaniem Sądu właśnie to było główną przyczyną, dla której nie dokonał ponownego zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego tracąc w ten sposób prawo do zasiłku chorobowego.

Okoliczność, że powód posiadał tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym w postaci działalności gospodarczej, która dawała mu podstawę do zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, czego jednak nie uczynił, pozbawiła go w świetle w/w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej prawa do zasiłku chorobowego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia wywodzonego z zatrudnienia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

Co do zasady powód jest stroną przegrywającą sprawę, która stosownie do art. 98 § 1 kpc powinna ponieść koszty zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego zgodnie z jego żądaniem. Jednakże Sąd uznał, że w sprawie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające odstępianie od obciążania powoda tymi kosztami na podstawie art. 102 kpc. W tym zakresie Sąd miał na uwadze, że pozwany nie kwestionował, iż powód był osobą niezdolną do pracy w spornym okresie. W konsekwencji powód nie mógł z tego powodu osiągać dochodów własną aktywnością (jak oświadczył nie zatrudniał żadnych pracowników), a jednocześnie utracił prawo do zasiłku z uwagi na brak zgłoszenia do ubezpieczenia, co pozbawiało go dochodu na utrzymanie mimo niezdolności do pracy.